

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Lemańska (przewodniczący)
SSN Grzegorz Pastuszko (sprawozdawca)
SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z protestu A. P.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 25 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Grzegorz Pastuszko Joanna Lemańska Mirosław Sadowski

UZASADNIENIE

A. P. (dalej: „wnosząca protest”) pismem z 13 czerwca 2025 r., działając na podstawie art. 82. 83 i 321 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 Kodeks Wyborczy (k.w.) i art. 129 ust. 2 Konstytucji, wniosła protest wyborczy dotyczący II tury wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, która odbyła się 1 czerwca 2025 r. W proteście tym zwróciła się o stwierdzenie nieważności ww. wyborów we wszystkich okręgach, tj. wyboru K.N. na urząd Prezydenta RP z powodu:

„1. nadużycia prawa poprzez tworzenie komitetów wyborczych, które nie zgłaszały kandydata na Prezydenta RP, ale wskazywały kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych przez co powstawała przewaga przy

losowania składów poszczególnych komisji dla osób powiązanych z partią Prawo i Sprawiedliwość, a więc sprzyjających K. N.

2. promowania, a także używania przez członków Obwodowych komisji Wyborczych („OKW”) aplikacji online (link: <https://tester.org>) - niezatwierdzonej przez Państwową Komsję Wyborczą - do weryfikacji zaświadczeń prawie do głosowania, przez co bezprawnie odmawiano obywatelom wydawania kart do głosowania czym popełniono przestępstwo z art. 249 pkt.2 i 3 Kodeksu Karnego, które to przestępstwo miało bezpośredni wpływ na przebieg głosowania i wynik wyborów, gdyż zakłócało normalne funkcjonowanie obwodowych komisji wyborczych na terenie całego kraju, a także zniechęcało do oddawania głosów przez osoby dysponujące zaświadczeniem o prawie do głosowania.

Pismem z 24 czerwca 2025 r. Państwowa Komisja Wyborcza zajęła stanowisko względem protestu. Wskazała przy tym, że wyraziła opinię w zakresie analogicznych zarzutów w odpowiedzi z dnia 23 czerwca 2025 r. znak ZPOW.751.140.2025 odnoszącej się do protestu wyborczego w sprawie sygn. akt I NSW 9210/25.

Pismem z 24 czerwca 2025 r. Prokurator Generalny również zajął stanowisko względem protestu. Uznał mianowicie, że przedmiotowy protest należy pozostawić bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. 1997, nr 78, poz. 483 ze zm.) wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Zasady i tryb przeprowadzania wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej oraz warunki ważności tych wyborów określa ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 365, dalej: „k.wyb.”).

Zgodnie z art. 82 § 1 k.wyb. przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w

rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wynik wyborów (pkt 1) lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (pkt 2).

Według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

W nawiązaniu do przywołanych regulacji w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że wszelkie zarzuty, inne niż te określone w art. 82 § 1 k.wyb., stanowią wyjście poza przewidziany w kodeksie wyborczym przedmiot protestu, co czyni go niedopuszczalnym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z: 11 czerwca 2015 r.; III SW 60/15; 31 lipca 2020 r.; I NSW 2027/20; 31 lipca 2020 r. I NSW 2286/20).

Jednocześnie podkreśla się, że w przedmiocie protestu, o którym mowa w art. 82 § 1 k.wyb., nie mieszczą się ogólnikowe zarzuty sprowadzające się do hipotetycznego założenia o nieprawidłowościach wyborczych, oparte jedynie na kontestowaniu wyników wyborów ogłoszonych przez właściwy do tego organ, na domniemaniach, hipotezach i założeniach o nieprawidłowościach, bez przedstawiania dowodów, które powinny uzasadniać, rzeczywiście potwierdzać zarzut protestu mieszczący się w granicach bezprawności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z: 7 lutego 1990 r.; III SW 93/90; 5 grudnia 2007 r.; III SW 63/07; 16 lipca 2014 r., III SW 35/14).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy stwierdza, że wnosząca protest, sygnalizując podejrzenie nadużycia prawa oraz wykorzystania aplikacji online, które jej zdaniem mogły mieć wpływ na wynik wyborów, zaprezentowała swoje twierdzenia w sposób ogólny, spekulatywny i jedynie hipotetyczny, nie podając choćby jednego konkretnego przypadku tego rodzaju działań, ani też nie przedstawiając lub wskazując jakichkolwiek dowodów.

Wobec powyższych ustaleń Sąd Najwyższy pozostawia protest bez dalszego biegu. Przesądza o tym art. 322 § 1 k.wyb., z którego jasno wynika, że takie rozstrzygnięcie musi zostać wydane, m.in. jeśli protest nie spełnia warunków określonych w art. 321 k.wyb.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 322 § 1 w zw. z art. 321 § 3 k.wyb., orzekł jak w sentencji postanowienia.

Grzegorz Pastuszko Joanna Lemańska Mirosław Sadowski

[D.Z.]

[a.ł.]